

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 144 JAFFNA, GOOD FRIDAY, 20th APRIL, 1984 No. 16

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

Colombo Church (JDCSI)

The Colombo Chuech Annual Meeting was held on 18-2-84. The following were elected office-bearers:

Secretary—Mr. K. D. Arasaratnam
Treasurer—Mr. V. Navaratnam
Deacons—(1) Mr. T. Thevarajah
(2) Mr. R. W. Lyman
Sunday School Superintendent;
Mrs. R. Hensman
Youth League President:
Indrjit Senathirajah
Women's Guild President:
Mrs. A. Pathmnathan
Layman's Association President:
Dr. J. Navaratnam
Editor-Vinnoli: Mrs. Thurairatnam

The Holy Week programme has been drawn up. The Good Friday and Easter Sunday services will be held at the Dutch Reformed Church. The Easter Service will be broadcast at 10 a. m. on 22-4-84. The Easter Bhajani will be held at St. Paul's Church, Parish Hall at Milagiriya.

Some ten families from the Colombo Church have left the island after the July disturbances according to the News Letter of the church sent to us.

Y. M. C. A. Secretaries Training Institute

The National Council of Y. M. C. A's Secretaries Training Institute was conducted at the Y. M. C. A. Dehiwela on Sunday 4th of March to 18th March 1984. Rev. Celestine Fernando, Hony. Director of the Bible Study Institute of the Colombo YMCA, conducted a Service of Dedication. This training Institute was inaugurated with the lighting of the traditional oil lamp by the President of the National Council of YMCA'S Mr. Eraj Wijesinghe.

Sister Bernard Vas welcoming the gathering addressed the trainees briefly, stating in no uncertain terms that the course of training will be very strenuous.

The keynote address was delivered by Mr. Eraj Wijesinghe. He drew special attention to the changing phase of society and the need to train the young people.

Eleven participants nominated by ten YMCA's attended the Training Institute. The course content covered the main areas of:

- Understanding YMCA and its history
- Understanding Christian Faith Theology and the Ecumenical Movement
- Development Education
- Leadership Role
- Administration & Finance
- Programming.

The course was condensed to two weeks but still the requirement of 180 hours of Theoretical and Practical training was maintained. The daily programme commenced at 6-30 a. m. with Physical Fitness exercises and continued till the last

CISRS

Residential Bible Study Workshop

Rev. Dr. Hans Ruedi Weber of the WCC in Geneva will conduct a residential Workshop at the Christa Seva Ashram at Maruthanmadam next moth.

This Workshop will be limited to only 30 participants sponsored by Churches. It is open both to laity and clergy, both men and women.

The course is meant to train Bible Study leaders in the church and community.

Particulars could be obtained from Rev. T. S. Premarajah, the Parsonage, Tellippalai who will be, the Registrar of the Course.

Personal

Dr. Thomas Ponnarusu has been selected for the Master of Surgery course and his wife Dr. Annah Ponnarusu for the Obstetrics and Gynaecology course on the results of a qualifying examination held at Vellore Medical College recently.

Dr. Ponnarusu is the son of Mrs. T. Thurairatnam and of the late Mr. J. P. Thurairatnam of the Colombo Church and grandson of Rev. and Mrs. G. D. Thomas JDCSI Workers of revered memory.

At Rest

Mr. J. M. Selvadurai

We are sorry to record the death which occurred on 11-4-84 at Pandateruppu of Mr. John Murugupillai Selvadurai, former Librarian and Hostel Warden, Jaffna Central College, Jaffna. He was ailing for sometime and was at the residence of his son Dr. C. C. K. Selvadurai, D. M. O., Trincomalee. The funeral service was held at the residence of the deceased 337, Sandilipay Road, Pandateruppu.

The Rev. Sam Thampoe assisted by the Rev. T. S. Premarajah officiated at the Service. Mr. Kirubairajah Chelliah paid the tribute. The committal rites at the grave side were performed by the Rev. Sam Thampoe, assisted by the Rev. T. S. Premarajah.

His wife predeceased him in 1981.

He leaves behind one son, three daughters and five grandchildren.

session which ended at 9-30 p. m. with short breaks for breakfast, lunch tea and dinner. The participants were exposed to several YMCA programmes through a course of on-the-job training at the YMCA's of Colombo, Nugegoda, Kandy and Ratnapura and field visits to some of their project sites.

— Cor,

St. John's College, Jaffna Vocational Training Institute

Applications are invited for a two year diploma course in Automobile Engineering leading to membership examinations of the Institute of the Motor Industry, U. K. and Motor Vehicle Technician's Exam (CGLI 390), City and Guilds, London.

Qualifications: At least 5 passes at the G. C. E. (O/L) or equivalent exam. with English, Mathematics and Science.
Medium: English and Tamil.
Fees: Rs. 950/- per year or Rs. 350/- per term.
Mode of Selection: Written test in English and General Ability and interview.
Application Form: Apply on or before 5th May, 1984 for prescribed application form enclosing a money or postal order for Rs. 10/- (Examination fee) payable to the Principal.
Closing date: Application will close on 10th May, 1984.

Principal.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY OF

Mercy Athisayam Asbury

Called to rest — 26-04-1982

"Blessed are those who are pure in heart; for they shall see God" (Matt 5:8).

Remembered by Leela, Stanley and Loved ones.

20, Lawton Road, Manipay.

IN MEMORIAM

IN TREASURED AND EVERLOVING MEMORY OF

R. K. Thiagarajah

Born — 04-10-1919
Entered Glory — 24-04-1983

"Blessed is everyone who fears the Lord, who walks in his ways."

Fondly remembered by his loving wife Chellam, children, grand son Seyan and loved ones.

363, Clock Tower Road, Jaffna.

The Jaffna Citizens Committee

At an Emergency Meeting of the Jaffna Citizens Committee held on 14-4-84, a resolution was passed expressing the regret of the Committee at the burning of the Naha Vihara in Jaffna and the Church of Our Lady of Refuge at Hospital Road, Jaffna.

The Committee conveyed its sympathy to the families of the victims, of the 'Black Week' in Jaffna those yet to be traced, the wounded and also expressed its sympathy to the proprietors of business enterprises who have suffered losses.

The Secretary of the Committee has asked the public to furnish him with details of persons lost, killed, wounded and of shops and properties damaged.

The address to which such complaints could be made is General Secretary, Jaffna Citizens Committee, P. O. Box 9, Jaffna.

The Jaffna District

According to a directive of the Ministry of Defence, the Jaffna District is under the control of Brigadier Tissa Weeratunga and Police Chief, Mr. Rudra Rajasingham.

The civil administration is in charge of Mr. Devanesan Nesiah

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING MEMORY OF

Samuel Seevaratnam Muttiiah

Born: 14-01-1900
Called Home: 29-04-1983

"Well done, good and faithful Servant;..... enter into the joy of your Master" (Matt 28:21)

Affectionately remembered by his children, grand children, and loved ones.

Pavala Vasa, Nunavil West.

the G. A. (whose transfer due on 1-4-84 has been put off by the President). The GA, has, we learn, instructed that the public could get in touch with him or any head of Department for any difficulties they encounter in the present situation.

இறைவனை விட்டு விடாதீர்கள்!

தமிழ் மக்களாகிய நாம் கடந்த சில மாதங்களாக அடைந்தவரும் துன்பங்களோ அன்றாம். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பல வழிகளில் தாக்கப்பட்டு வருகிறோம். சிலர் பொறுமையுடன் இவற்றைத் தாங்குகின்றனர். சிலர் பொறுமையற்றவன்செயலில் இறங்குகின்றனர். எங்களால் ஆவது ஒன்றுமே இல்லை. இறைவனால் ஆகாதது ஒன்றுமேயில்லை. இதனை நம் மக்கள் உணரவேண்டும்.

எனவே, இறைவனை விட்டு விடாதீர். அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, தன்புறுத்தப்படும் மக்களுக்கு விடுதலை அளிப்பவர் அவரே. "ஆண்டவன் மீது உன் கவலையைப் போட்டு விடு. அவர் உன்னை ஆதரிப்பார்". (சங். 55:22) இது அது பவத்தில் வரலாறுகண்ட உண்மை.

இறையதீவியும் மனித முயற்சியும் ஒருங்கே இணைந்தால், நாம் வியக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்ய முடியும். மனிதனின் முயற்சியோடு மட்டும் நன்மையான எதையும் நாம் பெறமுடியாது. எந்தப் பறவையாவது ஒரு இறக்கையைக் கொண்டு பறக்க முடியுமா? இரண்டு இறக்கைகளும் ஒருங்கே செயற்படவேண்டும். ஆம் நமது முயற்சியுடன் இறையருளும் தேவை.

இறைவன் நமது மன்றாட்டுக்களுக்குச் செவி சாய்க்கிறார். ஒருபோதும் நம்மைக் கைவிடார். "அவரே களைத்தவனுக்குப் பலம் தருகிறார் வலிமையும் சக்தியும் அற்றோர்க்கு, அவற்றை அருளுகிறார்". இன்னொரு சோர்ந்த போவார்கள். களைப்படைவார்கள். வாலிபர்கள் இடறி விழுவார்கள். ஆனால், ஆண்டவன்மேல் நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் புதிய வலிமையைப் பெறுவர். இறக்கைகளை அடித்துக்கொண்டு எழும்புவார்கள். அவர்கள் ஒடுவார்கள், ஆனால் களைக்க மாட்டார்கள். நடப்பார்கள், ஆனால் சோர்வடைய மாட்டார்கள் (ஏசா. 40:29-32)

இந்நாட்டில் வாழும் எல்லா இன மக்கள் மேலும் இறைவன் அன்பு செய்கிறார். அனைவரும் அவருடைய மக்கள், அவர் நம் தந்தை. துன்பங்கள், இன்னல்கள் வழியாகவே அவர் நமது எதிர்காலத்தை உருவாக்குகிறார். நாம் பொறுமையுடன் அவரில் உறுதியாக நம்பிக்கை வைத்தால், அனைத்தும் நமக்கு நலமாயிருக்கும்.

நமக்கு வரும் இன்னல்களை மேற்கொள்ள, நமக்குப் புத்தொளியையும், புதுவலிமையையும் இறைவன் தருவது நிச்சயம். "ஆண்டவர் என் வலிமையும் கேடயமுமாயிருக்கிறார். என் இதயம் அவர்மீது நம்பிக்கை கொண்டது. எனக்குதவி கிடைத்தது". சங். 28:7 என்று தாவீதரசன் கூறியதைச் சிந்தியுங்கள். தம்மில் விசுவாசம் வைப்போரை இறைவன் ஒரு போதும் கைவிடார். எனவே இறைவனைக் கைவிட்டு விடாதீர்கள்.

இறை அன்பு அச்சத்தை அகற்றும். நமக்கு வரவிருக்கும் ஆபத்துக்களைப் பற்றி கற்பனை செய்து, எங்கள் எதிரிகள்தோல் வெறுப்புக்கொண்டு கவலையுடனிருந்தால், நம்மில் அந்த நிறையன்பு இல்லையென்பதே கருத்தாகும். "உங்கள் எதிரிகளிடம் அன்புகொள்ளுங்கள். உங்களைத் தன்புறுத்துகிறவர்களுக்காவும் கடவுளிடம் வேண்டுகல் செய்யுங்கள்" (மத். 5:44, 45.) இறுதிவரை உறுதியாக நம்பிக்கை கொண்டிருங்கள்.

ஒரு புற தன் பெடையோடு ஒரு மரக்கிளையில் அமர்ந்திருந்தது. அங்கு ஒரு வேடன் குறிபார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு பருந்து தலைக்குமேல் பறந்து கொண்டிருந்தது. புறக்கன் தாம் தப்புவோமென்ற நம்பிக்கையை இழந்தனர். "நாம் மடிய வேண்டிய நேரம் நெருங்குகின்றது. தப்ப முடியும் என்ற நம்பிக்கையிலே" என்று ஆண்புற பெண் புறவிடம் கூறிற்று. ஆனால் நடந்தது என்ன?

சிறிது நேரத்துக்குள் ஒரு பாம்பு வேடனைக் கடித்துவிட்டது. அவனது அம்பு குறிதவறி பருந்தில் பட்டு பருந்து இறந்தது. இரு பகைவர்களும் இப்போ கொல்லப்பட்டனர். ஆண்புற பெண்புறவை நோக்கி, "இறைவனின் வழிகள் எத்தனை வியப்புக்குரியவை" என்று மொழிந்தது இறைவனை விட்டு விடாதீர்கள்.

"நீ அஞ்சாதே, நான் உன்னோடிருக்கிறேன். நம்பிக்கையில் தளராது, நான் உன் கடவுள். நான் உன்னை உறுதிப்படுத்தி உனக்குதவிவேன். என் நிதியின் வலையை உன்னைத் தாங்கிக் கொள்ளும்..... அஞ்சாதே நான் உனக்குத் துணையாயிருக்கிறேன்."

— (ஏசாயா. 41:10, 13).

காலம் யாருக்காகவும் காத்திருக்காமல் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. மேலும் முன்று ஆண்டுகள் கடந்தன. ஒருநாள் மன்னரும், இன்னும் இராஜனும் சரட்டுக்கு வேட்டையாடச் சென்றனர். வெகு தூரம் சென்றபின் டார்சை. மரம் மயங்கி, இருள் எவ்வதொரடங்கியது. ஒரு பெரிய மரத்தினாலே குதிரையை நிறுத்திய மன்னன் திடுக்கிட்டான். அந்த மரத்தில் மண்டை ஒரு முத்திரை காணப்பட்டது. ஆ...மன்னன் அவற்றை. 'மன்னவா என்ன நடந்தது...'

இராஜன் கேட்டான்.

"இதே பார் மண்டை ஒரு முத்திரை" மன்னனிடம் உடல் நடுங்கியது.

'அதனால் என்ன?'

'இன்னொரு உனக்குத் தெரியாது. இந்தக் கரு சரத்தானின் இருப்பிடம், அவன் பயங்கரமானவன். கொடியவன், பராக் கிரமசாலி...'

'உங்களைவிட பலசாலியா?'

'ஆம்...வா, உடனே இந்த இடத்தைவிட்டு ஓடிவிடுவோம்.'

'மன்னா, உங்களைப் பெரிய வீரனென்று நினைத்து முன்று ஆண்டுகள் விளக்கி விட்டேன். அந்தத் தளபதியைப்போல நீங்களும் பெரிய கோழை என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். நீங்கள் போகலாம். நான் அந்தச் சரத்தானிடமே போகிறேன்' என்று.

'வேண்டாம், நான் சொல்வதைக் கேள். அவன் உங்களைக் கொன்றுவிடலாம்.'

'செத்தாலும் ஒரு வீரனின் கையால் சாவே விடுபடுகிறேன். கோழையிடம் பணிபுரிவதைவிட வீரன் கையால் சாவதுமேல்' என்று கூறிய இராஜன் தன்குதிரையைத் திருப்பினான்.

அப்போது சற்று தொலைவில் ஆந்தையொன்று பயங்கரமாக அவறிவது. இதனால் மேலும் பீதியடைந்த மன்னன், குதிரையைச் சவுக்கால் விளாசினான். அந்தக் குதிரை ரோஷத்தோடு பாய்ந்து மறைந்தது இராஜன் சரத்தானின் கோட்டையை நோக்கிச் சென்றான். மிஷும் உயரமான அந்தக் கோட்டை இருவில் முழிக்கி கிடந்தது. கோட்டை வரச் சில இரண்டு எலும்புக்கூடுகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. கோட்டைக்கு முன்னால் எலும்புகளும், கபால ஒடுகளும், குடங்களும், சதைக் கண்டங்களும் கிடங்கி கிடந்தன. துர்நாற்றம் வீசியது. குதிரையிலிருந்து கீழே குதித்தான் இராஜன் கோட்டை வரச்சில நேரக் கிடைத்தான், வாசல் திறந்து வழிவிட்டது. உள்ளே நுழைந்தான். உள்ளே எலும்புகளால் அமைக்கப்பட்ட ஆசனத்திலிருந்து கீழே ஆவி வீசி பேச்சுக் குரல் ஒலித்தது.

'டேய், யார் நீ...'

இங்கு எப்படி வந்தாய்...?

'சரத்தானே உங்களைத்தான் தேடி வந்தேன்...' என்று கூறிய இராஜன் தன் இலட்சியத்தைப் பற்றியும், தளபதியிடமும் மன்னனிடமும் பணிபுரிந்துவிட்டு அவர்கள் இருவரும் கோழைகள் என்பதை அறிந்து சரத்தானைத் தேடி வந்ததைப்பற்றியும் விளக்கிக்கூறினான்.

சரத்தானுக்குப் பெருமை பிடிபடவில்லை. 'இன்னொரு வே, என்னைவிடப் பெரிய வீரனை நீ எங்கு தேடினாய் என்பதில் முடியுமா. நினைத்ததை முடிப்பேன். உலகத்தையும் அதில் உன் மக்களையும் என் விருப்பம் போல் ஆட்குப்படைத்துக்கொள்'

புகுக்கிறேன். என்னிடம் பணிபுரிய வந்தவன் நீ புத்திசாலி. உன்னைப் பாராட்டுகிறேன். இனி நீ இங்கேயே என்னுடன் இருக்கலாம்' என்று சரத்தான்.

சில ஆண்டுகள் சரத்தானுக்கு ஊழியம் செய்தான் இராஜன். ஒருநாள் உலகத்தை சுற்றிப் பார்த்து சரத்தான் புறப்பட்டான். அப்போது இராஜன் அவனிடம், 'சரத்தானே, நானும் உன்னுடன் வருகிறேன்' என்று கூறினான். அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு சரத்தான் பறந்தான். வானத்தில் பறக்கும்போதே பூமியைக் கண்டு வித்தான் இராஜன். பூமியில் இருவரும் ஓர் அழகிய பூஞ்சோலைவில் இறங்கினார்கள். சற்று தொலைவில் ஒரு நீரோடை காணப்பட்டது. அதைச் சுற்றிலும் வண்ணமலர்கள் பூத்துக் குலுங்கின. பச்சைப் பூக்கொண்ட மனதை மயக்கின. அந்த நீரோடையையும், அதன் அழகையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சரத்தான் திடுக்கிட்டான்.

'அதிக நாதம், ஆனந்த தீதே...'

என்று இவ் வானம் கற்றிலிக் மிதந்து வந்தது. அந்தத் தேவ கானத்தைக் கேட்ட சரத்தான் நடுநடுங்கினான்.

'இராஜன்...வா, நாம் உடனே இந்த இடத்தை விட்டுப் போய் விடுவோம்...' என்று.

'எனக்கு இந்த இடம் பிடித்திருக்கிறது. அதோ, அந்த ரம் மியமான நீரோடையில் குளிக்க ஆசையாம் இருக்கிறது' என்று இராஜன்.

'ஐயோ அது ஆபத்தான இடம். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அங்கு தேவ தூதர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் என்னைப் பார்த்தால் சுமர விடமாட்டார்கள். சங்கியால் கட்டி இழுத்துச் சென்று பரதானத்தில் உன் விடுவார்கள்.'

நீதான் பெரிய வீரனாய்ந்தே, அவர்களுடன் போராட வேண்டியதுதான்...' என்று இராஜன்.

'என்னால் முடியாது. ஏறவேண்டி அவர்களிடம் போரிட்டுத் தோற்றவன் நான். என்னையும் என்னுடைய சேவகர்களையும் இந்தத் தேவ தூதர்கள் வராமல் உலகத்தில் இருந்து கீழ் தள்ளி விட்டார்கள். அவர்கள் என்னை விட பலசாலிகள்...'

'ஓகோ, அப்படியா? ஆனால் முதன் முதல் நான் உன்னைச் சந்திக்கும்போது என்னை விடப் பெரிய வீரன் எவனுமில்லை என்று மார்தட்டினாயோ? நீயும் கோழைதான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். இனிமேல் உன்னிடம் பணிபுரிய நான் விரும்பவில்லை. நீ போகலாம்' என்று இராஜன்.

அப்போது விண்ணிலிருந்து தேவ தூதர்கள் பூமிக்கு இறங்கி வந்தார்கள். அதைப் பார்த்த சரத்தான் அங்கிருந்து ஓடிமறைந்தான். காற்றில் மிதந்து வந்த தேவ தூதர்களை நோக்கி இராஜன் நடந்தான். ஒரு தேவ தூதன் நெருங்கி, 'ஐயோ வணக்கம்' என்று இராஜன்.

'இன்னொரு இந்த இடத்திற்கு நீ எப்படி வந்தாய்...'

இராஜன் தன் கதை முழுவதையும் அந்த தேவ தூதனிடம் கூறினான். கதையைக் கேட்ட தேவதூதன் 'நீ நேருகிற பெரியவரை யாராலும் வெல்ல முடியாது. அவர் ஒரு விரதான் உண்மை வீரன்'

'ஐயோ, யார் அவர்? எங்கிருக்கிறார்? நான் உடனே அவரைப் பார்க்கவேண்டும்...'

(தொடர்க்கைய 3-ம் பக்கம் பார்க்க)

சிவனுமயிதோரு மனிதன்

இரவிலோ பகலிலோ எந்தவிதக் குழுவே அசைவிலா அமைதியே அடுத்ததும் போதிலே செய்மைப் புலம்பல் செலிப்புமை பட்டிரும்; முதன்முறை கேட்டேன், முடுகியே எழுந்து தேடினேன் ஒடினேன் தெருவுக்கு மப்பால்; சீரார் மனிதனைச் சிலுவையில் கண்டேன், கைகளில் கால்களில் ஆணியும் கண்டேன், கைகிரை இரத்தமும் காதலும் கண்டேன்; 'ஐயசே, ஐயசே, அங்கிருந்துகினை விடுவிப்பன்' என்றே விரைவுடன் சென்ற கால்களின் ஆணியைக் கழற்றித் தொட்டேன்; 'அப்பப்ப நிலென்(று) அப்படன் சொன்னா' 'ஆணியைக் கழற்றல், ஆணியைக் கழற்றல், அவனியில் வாழ்ந்திடும் ஆண்களும் பெண்களும், சிறுவரும் யாவரும் சேரிதும் வந்தால் ஆணியைக் கழற்றலாம் அகிலது வேண்டி' என்றவன் சொன்னதம் ஏங்கியே நிகழேன்; 'ஐயவுடன் புலம்பல் அசைக்குதேன் நெஞ்சை என்னவோ செய்தல்?' என்ற நான் கேட்டேன், உலகெனம் சென்று நீ ஊரெலாம் கூவி அலகிலா தோவுடன் ஆங்கொரு மனிதன் சிலுவையில் தொங்குகின்றனென் சாற்றுவாய் என்றனை, நெஞ்செனம் இனிய தன்றே!

(ஆங்கிலக் கவிதை: The Man on the Cross)

தியானம்

“அவர்களிடம் திராட்சை இரசம்
கிந்து போயிற்று”
— யோ. 2 : 3

கலியாண வீடு. மகிழ்ச்சி நிறைந்த குழந்தை. ஆனால் அங்கே குறைவு காணப்பட்டது. கைக் கை தோன்றியது. உரிமையாக உள்எடுத்திலே வேதனை. எப்படிச் சமாளிப்போம் என்ற திகிலு. யாரிடம் பேசுவோம்? யார் உதவி செய்வார்? என்ற ஏக்கம்.

இந்த வனத்திர வாழ்க்கையில் இத்தகைய அனுபவம் இல்லாதவர் யாரே உளர்? குறைவு உண்கின் அடையாளம். நிறைவு பரத்திக்குத்திரை. பரத்திருகரிய எம்பெருமானும் குறைவு ஏறி பட்ட அத்திருமண வீட்டில் இருந்தார். இயேசு இருந்த வீட்டில் குறைவு ஏறிப்பக்காரணம் என்ன?

பெரும் புலக அடக்க ஆற்றை விரைவாக இயேசு பெருமானுட்கில் நித்திரை செய்யவில்லை. தோன்றிய புலகை, அடக்கிழிக்கும் காரணம், திகிலு கெண்ட உள்எள்ள அடக்க தனக்குரிய ஆற்றலை வெளிப்படுத்தவே அவர் நித்திரை செய்தார்.

வெய்யிலில் நடந்தவந்தரன் நிழலின் அருமைகளை உணர்வான். தாகத்தால் நர வரலும்போது தான் தண்ணீர் கவையை அறிய முடிகிறது. மனித வாழ்க்கையில் குறைவு தோன்றும்போதுதான் அக்குறைவை நீக்கும் பரிபூரணரை அறிய முடிகிறது. நம் குறைவுகளை நீக்கும் வல்லமை உள்ளவரை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நல்ல கைத்துடன் நடமாடிய மனிதனின் வாழ்க்கையில் உடல் நலக்குறைவு தோன்றுகிறது. இயேசு அங்கு இல்லைவா? இருக்கிறார். அவர் அப்பின் ஆற்றத்தை மக்கள் அறிந்துணரும் வரை செயல்படாதிருக்கிறார். 'நான் செபித்தேன், ஆனால் என் வியாதி கமகாவில்லை' என்று கலங்கும் நன்பயோசனை, லாசுரு வியாதியாயிருக்கிறது என்று அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டும், இயேசு பேசாமலிருந்ததற்குக் காரணம், அவரின் ஆற்றலை மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்காகவே. கல்வறையிலிருந்தும் உயிர்ப்பிக்க கடிய தம்முடைய தெய்வீகத்தை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தவே, அவர் எல்லா வல்லமை நிறைந்தவராயிருந்தும், சிறிது காலம், செயல்படாதிருந்தார்.

'எனக்குப் பணம் இல்லைவே, நான் எப்படி என் வாழ்க்கையை நடத்துவேன்?' என்று கலங்கப்படு

கிறவா? அன்றையுள்ள அப்பத்தைக் கேட்கச் சொகிவித்தானே சிறிதத் தந்திரக்கிரை எம்பெருமான். கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும். கேட்கும் எவனும் பெற்றுக் கொள்ளுகிறான் என்பதே அவர் வரக்கு. மக்கள் பசியைப் பேசக்க ஐந்தப்பங்களைக் கொண்டு ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த எம்பெருமான், உனது தேவைகளை அறிந்தபின்னும் செயற்படாமலிருப்பாரா? சிறுமைப்பட்டவனின் நா தாகத்தால் வரலும் போது, அவன் தாகத்தை எம்பெருமான் நீக்குவது நிச்சயம்.

'பிரதிய பந்தியில் அமருவோர்க்கு எதனைப் பரிமாறுவது? திராட்சை ரசம் இல்லை' என மனவாணனின் தாய்தந்தையர் கலங்கப்பட்டனர். இயேசுவின் தாய் மரியம்மாளுக்கு இதனை அறிவித்தனர். தன் மகன் இயேசுவுக்கு இந்தக் குறைவை மரியம்மா அறிவித்தார். கையினால் ஆற்றி இருக்கும் என் மகனே, மகனே— உன் உணவத்தைத் திறந்து, கைகளை மறந்து எம்பெருமானுடன் ஒற்றிய நிலையில் உக்குறையை அவருக்கு அறிவி. 'இரசமில்லை, என்று இயேசுவிடம் மரத்திரம் அவர் தாயார் அறிவித்தார். பதி விசாரிப்புக்காரனுக்குக்கூட இக்காரியம் தெரியாது;

மக்களின் தேவைகளை உணர்ந்தார் எம்பெருமான். இக்குறையைத் தீர்க்க ஒருவழி செய்யப் படுகின்ற நம்பிக்கையுடன் தம் மையே தோக்கிக்கொண்டிருந்த தன் தாயின் கண்ணைக் கண்டார். எந்தக் கண்கள் தனி விடுதலையாக, மீட்புகளாக அவரையே ஆவனோடும் நம்பிக்கையோடும் தோக்குகின்றதோ, அந்த நோக்கையும் அறிந்தார் எம்பெருமான்.

நம்மை நோக்கும் அவர் கண்கள் நம்மைச் சந்திக்கிறது. அந்நேரத்தில் தான் கிரியை பிழக்கிறது. தண்ணீர் இரசமாகிறது; கொந்தளிக்கும் கடல் அமர்கிறது. படுக்கையினமே செயற்படுகிட்டுத்தவன் செயற்படுகிறான். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக அல்லப் படுத்திய உதிரத்தின் ஊறல் நிறைந்துகிறது. ஏன், உயிரற்ற சீடலம் உயிர்பெற்றுக்கொளையை விட்டு வெளியே வருகிறது.

பசித்தவன் புசிப்பான். அது அவனுக்கு நன்மை தரும். பசியை தவிர? அவனுக்கு வயிற்றிலே கோளாறு. பசிபெருக்க அவன் மருந்து எடுக்கவேண்டும். ஆம், அதுபோலத்தான், கோர்ட்சு வாழ்வை அடைய ஆத்தமம், பசியெடுத்து இயேசுவின் ஜீவ வார்த்தைகளைப் புக்கிவேண்டும். அப்போது உன் குறைவுகள் நிறைவுபெறும்.

உண்மை வீரனைத்
(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இளைஞனே, இந்த உலகத்தைக் காத்து இரட்சித்து வருபவரே இயேசுபிரான் ஒருவர்தான். அவர்தான் வீரர். தேவகுமாரன். சாத்தானை வென்றவர்' என்று தேவதூதன்.

'ஐயா, அவர் இருக்கும் இடத்தைச் சொகிவருங்கள், நான் உடனே போய்ப் பரிகரினேன்'.

'இளைஞனே, அவர் எங்கும் நிறைந்துள்ளார் ஆனால், அவரை நீ பார்ப்பது அவ்வளவு கலபமல்ல.

'மகனே உன் இதயத்தை என்ருக்குத் தா' என்று கேட்கிறார். நீ உன் பாவத்தை அறிக்கையிட்டு, மனங்கொடுத்து ஜெபம் செய். இயேசு உன்ருகு பேசுவார். உன் உள்ளம் மகிழ்ச்சியால் நிரம்பும். இயேசு உன்னைத் தன்பிள்ளையாக ஏற்றுக் கொள்வார். அவர் பிள்ளையான்படியால் உன்னைத் தம் சித்தப்படி வழிநடத்துவார். நீ அந்த வழியில் கல்லும் முள்ளும் நிறைந்துநடாது தளராமல், சோர்வின்றி புதுத்தெம்புடன் கடந்து சென்று வெற்றி பெறுவாய் என்பது உறுதி' என்று தேவதூதன் கூறி மறைந்தான்.

அடுத்த நிமிடமே இராஜன் தன் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு அழுது ஜெபம் செய்தான். 'இயேசுவே நான் உன் மைப் பரிகரிவேண்டும், உம்மிடம் பேசவேண்டும். உம் முகத்தை என்ருக்குக் காட்டும், நான் உமது அடிமை இராஜா, உமக்காக ஊழியம் செய்கிறேன் இராஜா, மகிழ்ச்சியோடு என்னை ஏற்றிக் கொள்ளும் அப்பா, என்னை புறக்கணித்துவிடாதேயும் சுவாமி, நீர் கொடுக்கும் வேளையைச் செய்ய ஆவனோடு இருக்கிறேன் அப்பா' என்று செஞ்சி மன்றாடினான். இப்படியே பலநாள் பலமணி நேரம் இயேசுவின் பரத்தலை காத்திருந்து அழுது ஜெபித்து பிடிவாதமாக விடரப்படியாக அவரிடம் செஞ்சி மன்றாடியபின் இறுதியில் ஒருநாள் இயேசு அவருக்கு பேசினார். இராஜனே அன்றம்கை மகிழ்ச்சியோடும் எகிலையில்லா ஆனந்தத்தோடும் கர்த்தரைத் துதித்துப் பரடினான். புதுத்தெம்புடன் ஜெபித்து முடித்து எழுந்த இராஜன், 'இயேசுதான் என் அரசன். உன்மை வீரரைத் தேடி அலைந்து ஏமாற்றமடைந்து இருதியில் உன்மைவரை பெரிய வீரரைக் கண்டுபிடித்து விட்டேன், என்றும் இனி அவரிடமிருந்து விலகாமல், என்றும் அவருடனே ஜக்கியமாக இருந்து அவருக்காக உயிரியம் செய்வேன்' என்று உரக்கச் சத்தமிட்டு கூறிக்கொண்டே தன் தாய் நாட்டை நோக்கி வெற்றிப் பெருமித்தடையுடன் நடந்து சென்றான்.

இந்த இராஜனப்போலவே நாம் ஒவ்வொருவரும் உலகத்திலேயே பெரிய வீரரான இயேசுவைக் காணவேண்டும் என்ற ஓர் இலட்சியத்தைக் குறிச்சோளாகக் கொண்டு தொடர்ந்து போராடினும் நிச்சயம் ஒருநாள் இயேசு நம்மோடு பேசுவார். நாம் அதுவரைப் பேசிக் கொள்வோம். அவர் எல்லாத் தீமைகளையும் நம்மை விக்கிக்கொள்ளார். நம்முக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் நம்முக்குத் தந்து உதவுவார்!

'தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்'.

ஆவே, குறைவுகள் ஏற்படுபடுகின்றனவே எனக் கலங்காதே. குறைதீர்க்கும் புண்ணியரை உன் கண்கள் காணும். உன் கண்ணைத் துடைக்கும் அன்புக் கரங்களின் உணர்வை உன் கண்ணின் உணரும், அனைக்கும் கரங்களின் அன்பை நீ உணர்வாய். எனவே, நீ கலங்கப்படாதே. உன் குறைகளைத் தீர்க்கும் இயேசு பெருமாவில் நம்பிக்கையுடன் இரு.

வசந்தம் எப்போ இசைந்து வரும்!

வசந்தகால வாழ்க்கை தோடையில் நீத்த மகிழ்வு அன்ற அம்மியடியில் கும்மியடித்தோம் இன்று தீனமுட்களின் கர்மை தாங்காது எங்கள் இதயங்கள் கட கிழிந்துவிட்டன வாழ்க்கை என்னும் புத்தகத்தில் தொந்துபோன இனமை அத்தியாயங்களை தேடித்தீர்த்த போது

நீம்மத் கூட எங்களை விவாகரத்துச் செய்துவிட்டது தாய்கள் சமுதாய மேடையில் அங்கேற்றம் வாழ்க்கை நாடகத்தில் — கண்ணில் இந்து மகா சமுத்திரத்தை படைக்கும் தன்னை கண்ணிகள் என்னில் அன்று பான்டியன் சபையில் கணவனின் வழக்கு சீராகப் படாதான் மதுரையை சீர்த்தான் ஒருத்தி இன்று எமது வழக்குகள் மண்ணின் மைத்தர்களால்

சீராகப்பலாததால் என்மை நாமே சீர்த்துக்கொள்ளுகிறோம் பெண்ணைக்கு கும்கொடுத்து பார்த்தான் இன்று இந்த புனித தமிழ் மண்ணில் தீனம் தீனம் படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர் முட்ப்பழக்கத்திற்கும் முட்டாள்

தனத்திற்கும்

முடிவு கட்டியதாக

வாய்க்கிய பற்றிக் கொள்ளும்

எங்கள்

ஒட்டுக்களில் பிறந்த அரசியல் மைத்தர்கள்

தீன அரசுகளை மாத்திரம்

தீனாபிட்டு வைத்திருப்பதேன்?

அரசியல் நாயக்குக்கு

ஒவ்வொரு ஜாதாபிட்டுக்கும்

தேர்தல் கைம் சென்று

பார் ஆளும் மன்றம் செல்ல

ஒவ்வொரு பிரச்சினை வேண்டும்

எமது பிரச்சினைகளாத்தான்

அரசமைந்தருக்கு

இலவசகாரிக் கடைத்திற

அதனால்

2001ல் குடையைக்காட்டி ஒட்டுப்பீச்சை

பேர்த்துப் பிரச்சினையை

விட்டனர் போலும்

அன்று

கங்கை ஆற்றையும் சேர்ந்தவையும்

பெண்ணின் கண்டனர் இக்கையச் சீர்ப்பின்

இன்று

பெண்ணின் கண்களில் வடியும்

வருத கங்கைக்கு

புதுப்பலம் கட்டுகின்றனர்

புதுக்கலைத் தீர்ப்பின்

அதனால் எங்கள் கண்ணில் கங்கைகளில்

தீனப் படகுகளில் தத்தனீக்கும்

எங்களுக்கு

வாழ்க்கை துருப்புகள் தா

வாய்க்கிய மூன்றுவேண்டும்

அன்றான் இசைந்து வரும்

வசந்தம் !!

வி. செ. நிதிதேவன்

மரணம்

திரு. ஜோன் முருகுப்பிள்ளை செல்லத்தரை அவர்கள் 4-4-84 அன்று பண்டத்தரிப்பில் காலமாகினார். அன்றுதான் பிரதேசமே ஆராதனை 5-4-84 அன்று அவரது மகன் வைத்தியசலாநிதி C. C. K. செல்லத்தரை அவர்களின் இகிலத்தில் நடைபெற்றது. ஆராதனையைச் சபைக்கு வண. சரம் தம்பு அவர்கள், வண. T. S. பிரேமராஜா அவர்களின் உதவியுடன் நடத்தினார். திரு. கிருமராஜா செல்வரை அவர்களின் அனுகூரப்பற்றிய இரண்டுகரை வழங்கப்பட்டது. வண. சரம் தம்பு அவர்கள் பி.வி. 3:20 ஆம் வசனத்தினை அருகரை யாற்றி. திரு. J. M. செல்லத்தரை அவர்களின் காணப்பட்ட குணத்தையுடன் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்.

ஆராதனையில் பி.வி. அனுகூரின் பூதவுடல் பவனியாகப் பதிப்பாட்களின் பராக் கொண்டு வர, அவ்வளும் பண்டத்தரிப்பிற் சபைகலைகலைத் தோட்டத்திற்கு வந்து சேரித்தனர். நல்ல உட்கை ஆராதனை வண. சரம் தம்பு அவர்களை வண. T. S. பிரேமராஜா அவர்களின் உதவியுடன் நடத்தப்பட்டது.

EDITORIAL

The Crucified Christ

The grimmest aspect of life in Sri Lanka in recent months, following the July ethnic eruption of 1983 is the different experiences of 'death' which have been written into our daily life.

Thousands of refugees are still 'adrift' in an open sea of uncertainty. Thirty thousand Tamil refugees according to the Indian Minister of State for External Affairs, A. A. Rahim, had fled to India after the island's ethnic violence last July in which he states at least 400 people died.

"The presence of such a large number of displaced persons places us in a difficult situation" he has said. [CDN 5.4.84]

At home, masses of depressed civil population, caught up in some one else's power struggles are at times reduced to a feeling of despair if any tomorrow would come. Even a market place may suddenly turn into an inferno. [The number of deaths and the numbers missing in the "Black Week" incidents in Jaffna this month, are yet to be compiled for record.]

Hundreds of unemployed some of them so poor that their body is the only saleable product in the "leisure time business trade" and scores of underpaid men and women in never ending cycles of deprivation complete the category of what a modern writer calls the "human rubbish heaps" in our contemporary society in Asia today.

Even among the affluent segment of the community, life has been so reduced to consumerism and passive viewing of "endless trivialisations" on Television that they (the rich) have often wondered, perhaps, if their purposeless survival is not a kind of "stretched death".

It is in this backdrop that we observe *Holy Week* this year in Sri Lanka.

"Calvary" says John Poulton Research Secretary of the World Association of Christian Communications "is only the first of the summits at which people crucify God".

When we inflict indignities on others, and dehumanise any of God's children, we are driving the "nails" once again.

The Christian message provides no detailed blue-print as to how our present political conflict could be ended. But it says something very fundamental. The concern of the Kingdom is not with individual rescue but with challenging the dehumanising structures which create war and destroy life. The method of challenge is not violence but steadfast devotion to Truth and Ahimsa.

The old prayer in *Venite Adoramus* of the WSCF needs particular emphasis in our time:—

"Lord make us messengers of strife in a world of false peace and messengers of peace in a world of strife."

Minister of National Security on "The Sri Lanka Surveillance zone"

Mr. Athulathmudali has announced that a "Sri Lanka-surveillance zone" covering the Palk Strait and Palk Bay areas between Sri Lanka and India had been set up and is now being patrolled by a flotilla of naval craft with air cover.

He said that the objective of this surveillance zone with a variable distance from the shore, and within Sri Lanka's internal and historical waters, was to ensure that there was no illegal traffic in narcotics or persons outside the demarcated area.

The minister explained that the Fisheries Ministry had told them that the fish, including the valuable Palk Bay prawn fishery, was within the permitted area. All legitimate activity and fishery will be freely allowed inside the demarcation but people going outside it will "do so at their peril".

"If you are within sight of land, you will be within the permitted area and there will be no problem. If you stray beyond, and sometimes that is possible

At Rest

Mrs. Padmini Black

We regret to record the death which occurred on 5.4.84 of Padmini Black wife of the late Mr. Edwin Black, Engineer of Chankanaï.

The Funeral Service was held on Saturday 7.4.84 at her residence at Black Lane, Chankanaï.

The Rt. Rev. S. Kulandran led the Service, assisted by Rev. A. V. Jesuthason, Rev. A. Jayakumar and Rev. S. Manopavan who preached the Sermon. Mr. S. J. Manickam, a former Worker at Chankanaï paid the tribute.

The Rt. Rev. S. Kulandran performed the committal rites at the Church burial ground at Chankanaï.

The deceased leaves behind a son, Mr. Jeyarajah. A person of wide interests and dynamism she had we learn, obtained even an Air-pilot license during her stay in India with her husband.

due to the weather, you must report to the nearest patrol craft and explain yourself", he said.

The Church that is Silent when People Suffer

The following is an excerpt from a document published by the Justice and Peace Committee of Guatemala. The committee is an ecumenical organisation which works with "Church of the poor" Guatemala.

Though originally reflecting the Guatemalan experience, the insights and challenges of the document are part of the common pool of the world Church's experiences in our day. We could profit from appropriating it for ourselves as we too seek to respond, in a special way during this season of Lent, to the challenges of our several situations in Asia.

We see groups of Christians who keep quite in the face of the tragedy of our people. To raise a voice about the people's problems and the precaution of the poor and innocent is dangerous, and consequently we are tempted to take refuge in silence. There is the temptation to behave like those who, faced with the suffering of many people, "have eyes to see, but see not," (Ezek. 12: 2), and who act like the priest and the Levite in the parable of the Good Samaritan (Lk. 10: 30-32).

In the light of the Gospel we have to ask to what degree the church is closed in upon itself, concerned only about its churches, institutions and programmes of prayer and worship, when they contain no reference to the real needs of the great majority of the people. If we as the church, do not know about and make our own the problems, the grief and the hopes of the millions of peasants and humble workers of Guatemala, our abandonment of the people will be an abandonment of the Lord Jesus Christ.

We also need to point out another way of keeping silent. It is when the church speaks a language so universal and so far above the real problems our people are experiencing today that it never comes down to earth for a minute because it doesn't really want to take the side of the poor. A declaration of principles and general doctrines of hardly even an answer to the specific and urgent questions of humble Christians. That general and abstract ministry is another way of keeping silent.

It leaves without any word of guidance the oppressed, believing majority of the Guatemalan people, who experience in the most direct and acute manner the reality of exploitation, death threats, and the struggle for their daily bread.

More serious than the sin of silence is the sin that another part of the church commits when it lands itself in any way to blessing exploitation, oppressing or discrimination.

(to be continued)

Public Library at Delft

The Secretary of the Father Thaninayagam Commemoration Committee, Mr. N. Lakshmanarajah has requested the G. A., of Jaffna, Mr. Devanesan Nesiah and the AGA of Delft, Mr. A. Mahalingam to name the new Public Library at Delft (in process of construction), after Father Xavier S. Thaninayagam, D. D. (Rome), M. A., M. Litt. (Annamalai) and Ph. D. (Lond.), a Founder Member of the International Association of Tamil Research who hailed from Delft.

Father Thaninayagam who passed away on 1-9-1980, delivered the Chelvanayakam Memorial Lectures in Jaffna, four months before he died.

"No blockade in the North" says Lalith

Minister of National Security Lalith Atulathmudali met the Indian Defence Minister R. Venkatraman in New Delhi on 13.4.84 for detailed discussions on the ethnic problem in Sri Lanka.

Foreign press reports quote an Indian official as saying that the three-hour talks were also attended by the Indian Foreign Secretary K. Rasdutra, the Special Adviser to the Indian Prime Minister Mr. G. Parthasarathi and the Indian High Commissioner in Sri Lanka, J. S. Chaatwal.

Mr. Athulathmudali who was in New Delhi on a four day visit also called on the Indian Prime Minister Indra Gandhi.

Mr. Athulathmudali is reported to have assured Indian officials that Sri Lanka has not set up a naval blockade but only a surveillance zone to prevent the movement of terrorists and arms to Sri Lanka from South India.

The reported existence of guerilla training camps for terrorist separatists in Tamil Nadu also figured at the talks, according to Indian official sources.

Memorial Concert

There was a memorial concert on 17.3.84 for the late James Meary Tambimuttu, the celebrated Sri Lankan poet and Editor who died last year, at the Bharata Vidya Bhavan (Indian Cultural Centre) London.

He became an international celebrity in his life-time and came to be mentioned in the Cambridge History of English Literature among the main-stream of English poets.

The items at the memorial concert included "Elegy to Tambimuttu", by Francis Scarfe, Rohan de Saram on the cello, Kandyan drums and dancing by Vipuli and her troupe, Bharata Natyam by Shobana Jeyasingh, song composed by poet Tambimuttu, and one song composed by his brother Paulinus and sung by Paulinus, Chrysanthus and Tamara-Tambimuttu.